

dobila ime »Rdeči Machintosh« in pričeli so jo gojiti po vsej Kanadi. Ko je pred leti to prvotno drevo pogorelo, so mu postavili tamošnji naseljenci in sadjarji na istem mestu lep spomenik.

### Drevesa in blisk

Gotovo ste že vsi slišali, da ne smemo ob nevihti nikoli iskati zavetja pod drevjem. Londonski botanični (rastlinski) zavod je napravil letošnje poletje poskuse, da bi ugotovil, v katera dre-

vesa najraje trešči in v katera trešči manj rado. Prišli so do zaključka, da so v tem oziru zelo nevarna drevesa hrasti, smreke in bori; medtem ko je bukev manj nevarna. Pokazalo se je namreč, da se je blisk izogibal bukev in brez, najbolj privlačni za strelo pa so bili hrasti in bresti. Dokaj poredko pa je treščilo v pinije, vrbe in jeseni. Navzlic temu pa je najbolje, če se v nevihti izognemo vsakega drevesa in ne iščemo, kadar treska, zavetja niti pod brezami in bukvami.

T o n e K o v a č

## Tesna izba

(Bolgarska šaljivka)

V bolgarski vasici Vari je živel kmetič Ciril z ženo in tremi otroki v kočici, ki je imela eno samo izbo.

Ko je ženin oče umrl, je prišla v hišo tudi njegova vdova, mati naše kmetice, in ni hotela več proč.

Seveda je vladal v hiši radi tega večer prepir od ranega jutra pa do pozne noči.

Ciril je potožil svoje gorje vaške-mu duhovniku.

»Tesno je v moji izbi,« mu je dejal, »dajte, pregovorite našo dobro starko, da se bo vrnila spet na svoj dom!«

Duhovnik mu je storil to uslugo, toda starke nikakor ni mogel pregovoriti; vsaka njegova beseda je bila kakor bob ob steno, starica ni hotela več iz hiše.

»Kaj naj počnem?« je žalostno tarnal kmetič.

»Ali imaš tele?« je vprašal duhovnik.

Kmetič je pritrdil.

»Vzemi ga v izbo, pa bo morda bolje!«

Ciril je ubogal, toda že po nekaj dneh je prišel k duhovniku in mu pojasnjeval: »Sedaj je pa še tesnejše in neprijaznejše v moji sobi.«

Duhovnik je zadovoljno pokimal in ga vprašal:

»Ali imaš tudi kozo, Ciril?«

»Seveda jo imam!«

»Pa še kozo vzemi v izbo!«

Ciril ga je debelo pogledal, toda storil je brez ugovora, kakor mu je bilo naročeno. A že naslednji dan je prišel ves obupan k popu in mu potožil:

»Zdaj pa ne morem več vzdržati. Tele in koza nam napravljata bivanje v koči nemogoče.«

»Spravi ju spet v hlev!« se je glasil duhovnikov veseli odgovor.

Ciril se je zadovoljen odstranil in se ni več prikazal pred njim.

Ko ga je čez nekaj časa srečal duhovnik v cerkvi, ga je hudomušno vprašal:

»No, Ciril, kako se pa sedaj počutiš v izbi?«

In Ciril mu je veselo odgovoril:

»Ker sem spravil obe živali spet nazaj v hlev, je v moji izbi tako udobno in toliko prostora, kakor nikoli prej.«